

De Zeeheld

Wijkblad voor Bottendaal

jaargang 8 • nr. 3 • juni 2003



foto: Willemien Geboers

"Een mooi cadeau van de Koningin" **Erkenning van belangrijk werk**

Mehmet en Melek Can zijn geen onbekenden in wijk. Ze wonen al tientallen jaren in Bottendaal en hebben zich al die tijd zeer verdienstelijk gemaakt ten behoeve van de Turkse gemeenschap. Op Koninginnedag heeft het echtpaar Can een lintje gekregen: de oorspronkelijk uit Turkije afkomstige Bottendalers zijn lid in de Orde van Oranje Nassau geworden.

Mehmet en Melek Can zien hun onderscheiding als een erkenning van vele jaren vrijwilligerswerk voor Buitenlanders en Nederlanders. Ook al lopen ze niet warm voor de monarchie, ze vinden het toch een eer om een lintje van de koningin te krijgen. "Omdat Nederland

een democratisch land is, heeft deze onderscheiding een speciale betekenis." Aldus Mehmet Can. Hij heeft sinds 1974 meegewerkt aan de oprichting van Turkse arbeidersverenigingen en zette zich in voor de Gastarbeidwinkel in Nijmegen. Hij stond altijd klaar om informatie te geven over de Nederlandse wetten en regelingen. Hij is momenteel Coördinator van de Democratische VolksVereniging (DHD) en bestuurslid van Stichting Regenboog. Het doel van deze stichting is het bevorderen van een multiculturele samenleving. In al deze jaren heeft hij geen steun

– vervolg op pagina 2 –

1

▪ Koninklijke onderscheiding

2

▪ Opvallende auto in Bottendaal

3

▪ Portret van een decoratieschilder

4

▪ Jeugdbibliotheek met sluiting bedreigd

6

▪ Nieuwbouw ROC

6

▪ Nieuwe speeltoestellen

7

▪ De Werkgroep Dobbelman

8

▪ Tango in het Thiemepark

Auto Heineken in Bottendaal

Wie door Bottendaal loopt ziet menig interessante auto voorbijkomen. Toch is niet iedere wagen op het eerste gezicht bijzonder. Zou u bijvoorbeeld de auto van wijlen Freddie Heineken herkennen? Het verhaal achter een verlengde BMW.

De auto: BMW 740 IL, 4 liter motor, 280 pk, 1900 kg, donkergroen.

De eigenaar: Wout, sinds 21 jaar Bottendaler, werkzaam in de IT, voorkeur voor vakanties met een 'exotische' bestemming zoals Siberië, muzikant.

Het verhaal 'Ik heb niet langer dan vijf minuten nagedacht over de koop van deze auto. En ik heb er geen spijt van gehad. De verkoper vertelde dat de auto van Freddie Heineken was geweest. Hij had een BMW servicekaartje met zijn naam erop als bewijs. Dat de auto ooit tot Heinekens wagenpark behoorde vind ik niet zo interessant. Andere mensen wel, heb ik gemerkt. Ik zeg wel eens "op de plek waar jij nu zit heeft Freddie een paar winden



De BMW op een geheime locatie.

foto: Willemien Geboers

gelaten". Het is toch ook maar een omhooggevalen bierbaas. Neemt niet weg dat het wel een prachtige auto is, die rijdt als een sportwagen. Deze BMW is langer dan normaal, uiteraard om ook de bodyguards te kunnen vervoeren. De beveiliging is natuurlijk optimaal en werkelijk alles in deze auto gaat automatisch, al dan niet via het be-

dieningspaneel op het stuur. Ik ontdek nog steeds nieuwe dingen. Het is zeker geen boodschappenwagentje! Soms als voorbijgangers me in mijn auto zien zitten zie ik ze denken: "Hé, die staat zeker op zijn baas te wachten".

JANNEKE VAN DEN NIEUWENHUIZEN

COLOFON

De Zeeheld

Wijkblad voor Bottendaal verschijnt 6 keer per jaar en wordt huis-aan-huis bezorgd op ca. 2000 adressen.

Redactie:

Karin Albers, Karlijn Blankesteijn, Lia Geelen, Jozé van den Hurk, Bas Janssen, Pieter Matthijsen, Janneke van den Nieuwenhuizen, Herman van Rijsingen, Anne-Marie van der Straaten

Fotografie:

Willemien Geboers

Lay-out:

Martin van Els

Redactieadres:

Buurtkantoor Bottendaal,
Burghardt v/d Berghstraat 114,
6512 DR Nijmegen, e-mail:
dezeeheld@yahoo.com

Het volgende nummer verschijnt op 5 september 2003. **Kopij**, liefst digitaal, uiterlijk **15 augustus** mailen of inleveren op het redactieadres.

- vervolg van pagina 1 - "Een mooi cadeau van de Koningin"

van het Turkse ambassadeur en consulaat ontvangen vanwege zijn werk bij de zogenaamde linkse DHD. Maar toen hij een lintje kreeg is hij wel gefeliciteerd: "Dankzij de Koningin is mijn werk alsnog erkend door het Turkse Consulaat."

Ook Melek Can is sinds 1978 zeer actief in de emancipatie en integratie van allochtone vrouwen. Zij heeft de Turkse VrouwenVereniging opgericht en heeft bij het Internationale Vrouwen Centrum gewerkt. Ze is contactpersoon voor opvanghuizen van vrouwen en meiden. Daarnaast geeft ze informatie over de Turkse keuken en treedt ze vaak op als gastvrouw bij ontmoetingen van allerlei culturen. Naast haar werk in de winkel op de Burghart van de Bergstraat wil ze doorgaan met haar vrijwilligers werk voor Nederlandse, Turk-

se en Marokkaanse mensen: "Ik word nog steeds voor van alles gevraagd. Ik vind het leuk om het te doen, ook omdat je zo veel sociale contacten hebt."

Bottendaal speelt een belangrijke rol in de werkzaamheden van het echtpaar Can. Zij zijn blij dat ze hier wonen, omdat de wijk vooruit loopt in de emancipatie en integratie van buitenlanders. Vanaf de jaren zestig vonden hier veel initiatieven plaats, zoals het ontstaan van de eerste Turkse zelfhulporganisaties en ondernemingen. Bij veel van deze ontwikkelingen waren Mehmet en Melek betrokken en daarom hebben ze een onderscheiding gekregen. Melek: "Ik vind het een hele vriendelijke en goede buurt, waar we veel steun van hebben gekregen. Dat we een lintje hebben ontvangen is ook een erkenning voor Bottendaal."

BAS JANSSEN



'Ceciel in haar atelier in Nijmegen-Oost'

foto: Willemien Geboers

Bottendaals decoratieschilder Ceciel Naalden

'Open atelier voor opdrachtgevers'; een mooie gelegenheid om haar werk te bekijken.

Bij binnenkomst valt een vierkant schilderij op. Het is gemaakt voor de expositie 'n vierkante meter ijdelheid. Het toont een warm en krachtig (zelf)portret van Ceciel met haar dochter Charlotte. Daarnaast een lief portret van haar jongste dochter Brehje.

Er zijn verschillende decoratievoorbeelden te zien van hout-, en marmerimitatie, o.a. een fraaie houten pilaar die 'n Napoleonrouge, marmeren huid heeft gekregen. Er staat ook een wit rond tafelblad, schuin tegen de muur, beschilderd met 'n kleurrijke trompe l'œil: de laptop en 't mobieltje, de borden met bestek en het fruit; gewichtsloos imiteren ze een alledaags moment op de keukentafel. Ceciel's talent bewijst zichzelf; ik bekijk klassieke figuren, Delfts blauw, op 'n stukje tegelwand dat aan de muur hangt, en zie pas nadat Ceciel begint te lachen, dat het geschilderde tegels zijn. Op een foto van een muurschildering in een restaurant valt me op hoe natuurgetrouw 'n schort aan een spijker hangt, en zie dan pas dat die bijna tastbare ouderwetse koffiemolen ernaast, ook geschilderd is. Ceciel's decoratieschilderingen zijn speels. Op een 8 meter lange ventilatiekoker suggereert ze een boekenkast met

belangrijk ogende en stoffige boekenruggen, en daartussen speelgoed, een microscoop, een spinnenweb en boekensteunen in de vorm van een barbiepopje en een kip.

Haar modeltekeningen ontwapenen met krachtige eenvoud en komische eigenheid. Verrast, denk ik stripheldin Suske te zien, naakt getekend! Ceciel lacht, en zegt dat ze zo gewoon tevoorschijn komen.

Voordat de koeien er weer gaan winteren, exposeert ze haar modeltekeningen in een Ooyse boerenstal (houdt uw weekblad in de gaten).

Eenduidigheid in werkvorm en stijl wordt soms als 'professioneler' gezien, maar,

**Ceciel wil haar
veelzijdigheid niet kwijt**

de hokjesdenkers ten spijt; Ceciel wil haar veelzijdigheid niet kwijt. Ik noem haar

benadering postmodern, omdat ze haar creatieve aanpak en talenten steeds opnieuw afstemt op de situatie van de opdracht. Deze benaming vindt ze zeer oké. Haar beide dochters zijn met stille trots aanwezig. Ze helpen met de koffie en met het opschikken van paarse en groene cakejes, een Indonesisch recept van buurvrouw Marcia.

Hoe combineert Ceciel haar artistieke werk met moeder zijn?

Haar zeer coöperatieve man Mike zorgt een werkdag en bijna alle avonden voor de kinderen. Hij wast, kookt, en zuigt stof!

En er is een dag wissel-oppasdienst geregeld met een vriendin.

De reacties van haar dochters op haar werk vindt ze belangrijk, omdat kinderen puurder, trendloos, en nog zonder oordeel reageren. Ze is erg gelukkig met haar gezin, voelt zich opgetild door hen, daarom koos ze voor het bovenbeschreven zelfportret. Het werven van opdrachten, en het maken van offertes, wat in verhouding veel tijd kost, doet ze veelal thuis. Het afbakenen van de werkactiviteiten, is dan extra moeilijk. Voor wie o.a. thuis werkt, en geen reguliere baan heeft, komen de volgende vragen regelmatig terug: "Hoe zit dat dan?" en "Kun je daar van leven?".

Haar succes ligt in haar vakkundigheid, maar ook in haar charme en aanstekelijke enthousiasme.

Op haar gevoel afgaand, weet ze menig opdrachtgever voor haar werk te winnen. De kick van 't scoren, maar ook de afwijzing, de ontmoeting met allerlei mensen en, soms letterlijke, kijkjes in de keuken, voeden haar werkplezier en aangeboren nieuwsgierigheid. Ze voelt zich dan ook volledig op haar plek in de toegepaste kunst.

Voor later, hoopt ze het soms zware uit-



foto: Willemien Geboers

voerende fysieke werk, te kunnen verruilen voor meer ontwerpend werk.

In de nabije toekomst krijgt ze wellicht een bijzondere opdracht; een villawand-schildering op het Portugese bloemen-eiland Madeira.

Ceciel is te bescheiden om trots te zijn, maar ze runt haar eigen bedrijf met succes. Ja, ze leeft er van!

HERMAN VAN RIJSINGEN



Jeugdbibliotheek Bottendaal **Bedreigd met sluiting en vereerd met lintje**

Trudy van Doorn heeft in korte tijd goed en slecht nieuws gehoord. Beide waren volledige verrassingen. Ze heeft een lintje van de Koningin ontvangen voor zowel haar inzet voor de buurt als haar werk bij de Jeugdbibliotheek in Bottendaal.

In maart heeft ze ook het bericht van het bestuur gekregen dat dit filiaal op zeer korte termijn wordt gesloten. De gedecodeerde locatie teamleidster vertelt over het belang van de bibliotheek en hoe zij deze spannende tijd ervaart.

“Tijdens de uitnodiging voor de ontvangst van het lintje gingen gemengde gevoelens door me heen. Dat komt omdat we de afgelopen tijd erg bezig geweest zijn met de dreigende sluiting van de Jeugdbibliotheek. Uiteindelijk ben ik heel open naar de uitreiking gegaan. Het was een zeer bijzondere ochtend die indruk maakte. Al die verschillende mensen. Ik werd helemaal overvallen door het nieuws dat ik een lintje zou krijgen.

Voorheen las je in de krant welke prominenten, vooral blanke mannen uit betere kringen, tijdens Koninkinnedag een lintje hadden gekregen. Gelukkig krijgen tegenwoordig mensen uit alle geledingen van de maatschappij een lintje. Ik wil niet vals bescheiden zijn, maar er zijn mensen die veel meer goede dingen doen dan ik. Die krijgen nooit een lintje. Dat schoot ook door me heen toen ik bericht kreeg dat ik lid in de Orde van Oranje Nassau werd.”

“Het bericht van ons bestuur dat we binnen twee weken moesten sluiten, was ook een totale overrompeling. Mijn collega Jolanda en ik waren druk bezig en van de ene op de andere dag kwam alles stil te liggen. We zitten vanaf eind maart in een vacuüm. We lenen nog wel uit, maar bepaalde zaken voor de langere termijn, liggen allemaal stil.

De berichten over de dreigende sluiting en het waarom hebben allemaal uitgebreid in de Gelderlander gestaan. Het is een touwtrekken tussen het bestuur van de bibliotheek en de gemeente. Het filiaal in Bottendaal en ook in Neerbosch Oost zijn inzet geweest van een politiek spelletje om geld binnen te halen. Het bestuur zegt 170.000 euro tekort te komen om haar beleid uit te voeren door bezuinigingen van de gemeente. Tijdens de onderhandelingen is door onze directeur gezegd dat deze twee filialen moeten sluiten als de gemeente dit bedrag niet geeft. Er is wel een verschil van mening tussen onze directeur en de wethouder over de financiën, maar de gemeente is nooit van plan geweest om ons te sluiten. Volgens mij heeft het bestuur verwacht dat uit Bottendaal veel protest zou komen en dat de gemeente zodoende meer onder druk komt te staan om alsnog geld te geven. Wij worden gebruikt als een pressiemiddel.”

“Een belangrijk punt is dat we hier gratis zitten, er zijn geen huisvestingskosten, de doelgroep is klein en wij, Jolanda en ik blijven in dienst van de bibliotheek. De besparing die vrijkomt door dit filiaal op te heffen, is dus minimaal. Maar er kunnen natuurlijk andere redenen aangevoerd worden om dit gedeelte af te stoten. Ze kunnen zeggen: de bieb is te klein en de buurt heeft het niet nodig omdat het geen achterstandswijk meer is. Maar iets dat zo weinig kost en zoveel oplevert voor de wijk, moet je toch behouden. Sluiting van deze bibliotheek raakt ook de leefbaarheid van de buurt. Je kunt toch niet zeggen: het is zo’n sterke wijk geworden dat het geen voorzieningen op het gebied van welzijn en cultuur meer nodig heeft. Vooruitgang mag nooit als argument voor sluiting van filiaal gebruikt worden.”



foto's bij dit artikel: Willemien Geboers

“Dit filiaal in Bottendaal is heel bijzonder omdat het de enige Jeugdbibliotheek in Nijmegen is en omdat het van oorsprong uit de wijk is ontstaan. De buurtbewoners vroegen om een bibliotheek en de leerkrachten van de basisschool de Driemaster zijn betrokken geweest bij de invulling. Twintig jaar geleden kwam ik als invaller hier werken. In het begin was het echt pionieren in een stuk van de lange gang van de Driemaster. Ik waakte over afsluitbare kasten met een sleutelbos. Er waren toen ook vrijwilligers uit de buurt die meewerkten.

Ik woon zelf in Oost, maar ik vind Bottendaal een heel leuke wijk. Vooral door de diversiteit van de bewoners. Vanaf de eerste dag dat ik hier werkte

kinderen, maar ook van de kinderen. Als ze hier zijn moeten ze zich veilig voelen. Soms lezen we wat voor, het hoeft niet stil te zijn, Jolanda en ik zijn soepel, maar niet slap. Daarnaast heeft de bieb materiaal voor projecten en kunnen we bij andere filialen het nodige aanvragen.. We kunnen hier alle kinderen goed helpen. Het is niet alleen laagdrempelig voor de scholieren van hiernaast, maar ook voor alle kinderen in de wijk. Zij komen uit alle lagen van de bevolking. Na school of op woensdagmiddag komen hier kinderen zonder of met ouders. Daarnaast zien de ouders de bibliotheek als een ontmoetingspunt. Het heeft ook echt een sociale functie.”

jes gekregen. Dat was naast alle ellende heel hartverwarmend.”

“Dat ik nu een lintje heb gekregen, lijkt goed getimed, maar het een heeft totaal niet met het ander te maken. Ik heb achteraf gehoord dat de voordracht een jaar geleden uit de wijk is gekomen. Toen ik er van hoorde was ik nog zo met de sluiting bezig dat ik in eerste instantie verwarde gevoelens kreeg rondom deze onderscheiding. Maar ik ben toch erg blij met het lintje. Ik heb hier altijd met veel plezier gewerkt en ik heb er nu een goed gevoel over.

Ik hoop van harte dat deze jeugdbibliotheek open blijft. Het is zo zonde dat iets wat heel goed loopt, dat voor de kinderen en de wijk heel belangrijk is en een gering kostenplaatje heeft, zou moeten sluiten. Iedereen vindt het vreselijk als de bieb weg gaat, dat blijkt wel uit de vele reacties. Ik hoop dat al het verzet, de demonstratie, de brieven en de mailtjes in ons voordeel werken.”

BAS JANSSEN



heeft het geklikt met de kinderen, de ouders en het team van de school. Via het geld van het stadsvernieuwingfonds konden we de ruimte waar we nu in zitten inrichten. Het is klein en gezellig, het lijkt op een huiskamer en iedereen weet de weg hiernaar toe te vinden. De wijk is klein en overzichtelijk en de verkeerssituatie is gunstig voor de kinderen.

Per middag komen er gemiddeld 30 kinderen en ouders. Ik kan goed namen onthouden en ik ken hen allemaal persoonlijk. De Jeugdbieb is niet alleen voor

“Voor de bibliotheek blijft het heel spannend, omdat er nog geen duidelijkheid is over het voortbestaan van de filialen. De verhoudingen tussen de gemeente en bestuur zijn verbeterd na gesprekken. De besluitvorming is uitgesteld vanwege verder onderzoek van de financiële kwestie. Hopelijk wordt in de raadsvergadering van 11 juni duidelijk wat er gebeurt. Al die maanden van onzekerheid blijven knagen.

Voor ons en de kinderen, ouders en de hele buurt is het een vervelende tijd. Je probeert als medewerker van de bibliotheek zo loyaal mogelijk uit te leggen wat er aan de hand is. Maar het is heel moeilijk uit te leggen. Inmiddels weet iedereen waar het omgaat. We hebben ontzettend veel steunbetuiging gekregen uit de wijk. We hoeven zelf geen actie te organiseren. De dreiging van de sluiting leeft heel erg; de kinderen vinden het vreselijk. We hebben naast mooie tekeningen, ook briefjes, lieve en zielige brief-

Tijdens de raadsvergadering op 11 juni is de gemeente niet tot een besluit gekomen. De partijen zijn nog te sterk verdeeld en men heeft de stemming over de extra subsidie voor de bieb een maand uitgesteld.



Het toekomstige bouwterrein van het ROC

foto: Willemien Geboers

het bestemmingsplan hier al rekening mee is gehouden. Er komen ongeveer 350 betaalde parkeerplaatsen bij het ROC en het vrij parkeren in wijk zal afgeschaft worden. Hij hoopt dat veel studenten met de trein of fiets komen. Hij denkt niet dat ze massaal de wijk ingaan en een grote klandizie voor de Koffieshops kunnen worden: "Onze doelgroep is zeer divers waarvan 15% tussen de 16 en 17 jaar is. We bieden geen ruimte aan handel en gedrogeerde leerlingen. We willen door allerlei voorzieningen, zoals een terras en eetgelegenheden het voor de studenten aantrekkelijk maken om hier te blijven. Het wordt niet alleen een schoolgebouw, maar meer een leef, leer en werkomgeving."

"Wij willen goede burenen zijn" Nieuwbouw ROC in Bottendaal

Het Regionaal Opleidingen Centrum (ROC) heeft vergevorderde plannen voor geconcentreerde nieuwbouw naast het station. In 2005 moeten hier de gebouwen voor opleidingen en een bestuurskantoor staan. Omdat het terrein van de NS is en de bestemming al vast staat, is inspraak niet meer mogelijk. Een presentatie van het ontwerp van de bouw zal eind dit jaar plaatsvinden.

In de schaduw van de toekomstige nieuwbouw op het Dobbelmanterrein, waar bij heel Bottendaal betrokken is, vindt een andere grootschalige ontwikkeling plaats. Buurtbewoners zijn via de media op de hoogte gebracht van de bouwplannen. Eef Willems is als Hoofd dienst huisvesting en facilitaire voorzieningen verantwoordelijk voor het onderdak brengen van het ROC. Volgens hem is de wijk niet bij de planning betrokken, omdat het geen Bottendaal ontwikkeling is: "Wat hier plaats vindt, is een overeenkomst die het Regionale Opleiding Centrum afsluit met NS Vastgoed over de bouw binnen het geldende bestemmingsplan. De ontwikkeling van het ROC in Nijmegen is ook een wijkoverstijgend verhaal. De Gemeente Raad heeft deze plannen in april goedgekeurd."

en dat er in 2004 begonnen kan worden met de bouw. Niet alle ROC opleidingen worden samengebundeld op terrein waar vroeger de loodsen van Gend en Loos stonden. Naast het bestuurskantoor worden hier de sectoren handel en administratie en een stuk van zorg en welzijn gehuisvest. Het Hoofd dienst huisvesting schat het totale aantal medewerkers op 1000 en de studenten op 5000, die sterk verdeeld over de week, op de dag en de avond naar het toekomstige ROC gaan. Ook al is Bottendaal geen partij bij de onderhandelingen, de wijk heeft met de gevolgen te maken. Het zal zeker nog drukker worden. Willems denkt dat er in

Het hoofd van de ROC huisvesting is zich bewust van de eventuele bezwaren. Bottendaal is een actieve en betrokken wijk. Daarom heeft Eef Willems contact opgenomen met de Bewoners Organisatie Bottendaal (BOB) om samen na te denken hoe een aantal zaken op elkaar afgestemd kunnen worden. Ook wil hij voordat de bouw begint het ontwerp presenteren aan de bewoners. "De nieuwbouw van het ROC komt er, inspraak is geen item meer. Ik kan me voorstellen dat mensen hun bedenkingen hebben. Het is de taak voor ons om een hoop van de zorgen weg te nemen door informatie te geven en antwoord te geven op vragen. Natuurlijk willen wij als goede burenen in Bottendaal samenleven."

BAS JANSSEN



De Speeltuin

"In de speeltuin zijn op de plaats waar eerst het Fort stond deze prachtige nieuwe speeltoestellen geplaatst. Er kan weer naar hartelust geklauterd worden."

foto: Willemien geboers

Eef Willems verwacht dat de contracten met de NS voor de zomer gesloten zijn

Meer dan alleen een achtertuinbelang

Werkgroep Dobbelman

serieuze partij in open planproces



Kiki Jamar en Roel Winter

foto: Willemien Geboers

Onlangs presenteerde het Coördinatieteam (CT) Dobbelman haar eindadvies voor de herinrichting van het voormalige fabrieksterrein aan het college van B&W. De Werkgroep Dobbelman speelde vanaf het allerprilste begin een belangrijke rol in het team en het totale interactieve planproces. Roel Winter en Kiki Jamar blikken terug op een enerverende periode. 'We hebben er als wijkbewoners het maximale uitgehaald.'

Het Dobbelmanterrein heeft de Botten-daalse gemoederen de afgelopen vier jaar behoorlijk beziggehouden. Na de sloop van de meeste gebouwen kwam het markante fabrieksterrein eind 1999 in gemeentelijke handen. Al snel vlogen de eerste proefballonnetjes de wijk in. Zo op- perde toenmalig wethouder Thielen, tot groot ongenoegen van talloze omwonenden, het idee om op het terrein een plaats te reserveren voor poppodium Doornroosje. De BOB voorzag moeilijkheden en riep de werkgroep Dobbelman in het leven om in het 'half open planproces' de wijkbelangen tijdens het herinrichtingsproces te behartigen.

Unieke kans

De werkgroep kon meteen aan de slag. Thielen's opvolger Depla koos voor een open planproces waarin behalve de gemeente, alle andere betrokken partijen

actief moesten meedenken over de ontwikkeling van het Dobbelmanterrein. 'We hebben ons meteen vastgeklampt aan het idee van het open planproces. Daar lag een unieke kans om namens de wijk onze ideeën kenbaar te maken en te verwezenlijken. Als ik ons programma van toen vergelijk met de huidige plannen, dan is praktisch alles overleefd', vertelt werkgroepvoorzitter Roel Winter. Zijn werkgroepcollega Kiki Jamar vult aan: 'Het succes van onze activiteiten is ook te wijten aan de samenstelling van de werkgroep. Een groot aantal van ons is lid geworden omdat ze in hun dagelijkse werk bezig zijn met zaken die ook in de werkgroepactiviteiten terugkomen, zoals communicatie, duurzaam bouwen of ouderenvoorzieningen. Voor hen is het dus meer dan alleen een achtertuinbelang. Daarnaast heb je mensen die meer vanuit hun gevoel bij de club zijn gekomen en de rest steeds op scherp zetten, zoals bijvoor-

beeld Ton Nipius deed. Hij kwam in de vergaderingen altijd op voor de jongeren. Dat is maar goed ook, want mede door zijn vastberadenheid komt er een speciale jongerenplek op het terrein.'

Extra spannend

Bij de totstandkoming van het definitieve herinrichtingsplan -het masterplan Dobbelman - speelde interactie een belangrijke rol. Zo hield de werkgroep twee enquêtes onder de wijkbewoners, organiseerde het CT een aantal inloopavonden en vergaderde het als lid van het Coördinatieteam zowel met de andere leden als met externe partijen. Eind november 2002 leek er, alle inspanningen ten spijt, alsnog een kink in de kabel te komen. Kiki Jamar: 'Het proces ging té snel, met alle nadelige gevolgen vandien. De vergaderfrequentie steeg, mensen raakten vermoeid en de resultaten van de wijkenquête dreigden erbij in te schieten. Uiteindelijk heeft het college besloten een paar maanden extra uit te trekken voor verder onderzoek van de knelpunten.' Roel Winter: 'Mede hierdoor hebben we de wensen van de wijkbewoners in het plan kunnen verwerken. Een goede zaak, want de uitslag van de enquête woog heel zwaar voor ons. Al met al was het uitstel ook een teken dat het college ons als een serieuze partij in het totale proces beschouwde. We hebben er soms voor moeten vechten, maar nooit tevergeefs.' Met de komst van het 'masterplan' wordt een belangrijke periode afgesloten. Het wachten is nu op de start van alle bouwactiviteiten. En de werkgroep? Kiki Jamar: 'We blijven het proces op de voet volgen, maar wel op een andere manier. Vaststaat dat we niet op de stoel van de architecten gaan zitten. Roel Winter: 'Eigenlijk wordt het nu pas écht leuk. Vooral wanneer je al zolang bij het proces bent betrokken, is het extra spannend om mee te maken hoe het eruit ziet als straks alles eenmaal klaar is.'

PIETER MATTHIJSEN

ZOMER

(Summertime)

't Is zomer
En het leven is zacht
De zwaluw speelt
De uil roept iedere nacht
Je bent vrij
Wat zou je 't liefste willen?
Je plukt de dag
Je vlindert
En je lacht

Je volgt je hart
Waarnaar je dromen gingen
Je gelooft weer
In de onmogelijkste dingen
Je bent vrij
Wat zou je 't liefste willen doen?
Misschien doe jij dat,
waarvan dromers zingen
In de zomer,
in de zomertijd... Oehoe!



*(Vrij vertaald door
Herman van Rijsingen)*

bijvoorbeeld: Tango dansen op zondag 17 augustus tijdens de

INTHIEME TANGOSALON

Van 13:00 tot 21:00 uur nodigen Riëtte Wijns en de B.O.B. u uit om te genieten van een ontmoeting in het park, met muziek, een heuse tap en een dansje op de houten vloer, of rondom uw eigen picknickmand.

(Bij slecht weer wordt mogelijk toevlucht gezocht in de Dobbelman-danszaal.)

Een leuk initiatief van Bottendalers en BOB! Eindelijk weer eens wat leuks te doen in het Thiemepark en een gelegenheid om uw medebewoners eens op een geheel andere manier te ontmoeten.

Trek uw stoute schoenen aan, en neem een proefles, om 13:00 of 14:00 uur: bel vóór 1 augustus 3230890.

Vorig jaar was dit al een groot succes, dus komt allen!